

**Projekt**

z dnia 21 stycznia 2026 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....  
RADY GMINY OŻAROWICE**

z dnia ..... 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarowice**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Ożarowice  
uchwała**

- § 1.** Uznać za bezzasadną skargę ..... na Wójta Gminy Ożarowice.
- § 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ożarowice.

Przewodnicząca Rady Gminy  
Ożarowice

**mgr Anna Drużyńska**

## Uzasadnienie

W dniu 10 grudnia 2025 roku do Rady Gminy Ożarówice wpłynęła skarga ..... na Wójta Gminy Ożarówice cyt.: „w zakresie uporczywego, systemowego pozbawiania prawa dostępu do informacji publicznej tudzież przewlekłego prowadzenia postępowania wywołanego złożonym wnioskiem” dotyczy sprawy wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt III SAB/GI 75/25 z dnia 15 lipca 2025 roku.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 20 stycznia br. zapoznała się ze skargą oraz wyjaśnieniami Wójta Gminy Ożarówice.

Wójt Gminy wyjaśnił, że przedmiotowy wyrok, na który powołuje się skarżący zamknął postępowanie dowodowe i rozstrzygnął w zakresie odnoszącym się do przewlekłości postępowania w sprawie o udzielenie informacji publicznej.

Kwestią istotną w tej sprawie była próba rozstrzygnięcia co do istoty kwestii odnoszącej się do pojęcia informacji przetworzonej. Wniosek podmiotu dotyczył szeregu pytań odnoszących się do składanych wniosków w trybie informacji publicznej w sekwencji czasowej dotyczącej 2022 roku wraz ze wskazaniem sposobu klasyfikacji odpowiedzi na wniosek. Pytania w tym zakresie zawarte były w pkt 4 lit. a, b, c, d, e, f, g, h, i. Zredagowany przez podmiot wnoszący wniosek składał się z 9 zapytań, stanowiących w istocie konieczność dokonania klasyfikacji każdego z wniosków i przyporządkowania ich do liczby pytań od 1 do 9.

Zdaniem organu wykonawczego wniosek podmiotu kwalifikował się jako informacja przetworzona w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Przepis ten wymaga w przypadku zakwalifikowania go jako informacji przetworzonej wyjaśnienia, którego powinien udzielić podmiot wnoszący, szczególnie istotnego interesu publicznego. Podmiot wnoszący skierował odwołanie do SKO w Katowicach odnoszące się do zakwalifikowania wnioskowanej informacji jako informacji publicznej przetworzonej. Organ odwoławczy uchylił decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Z uwagi na liczne rozbieżności w orzecznictwie sądowno-administracyjnym wydając kolejne decyzje o odmowie udzielenia informacji publicznej prezentowano pogląd powołując się na liczne wyroki sądów administracyjnych, że zredagowany przez podmiot wnoszący wniosek spełniał przesłanki informacji przetworzonej.

Pomimo przedstawienia konkretnych argumentów prawnych w kolejnych odwołaniach SKO w Katowicach nie ustosunkowało się wprost i bezpośrednio do argumentów prawnych przedstawianych w kolejnych decyzjach w tej sprawie. W konsekwencji podmiot wnoszący wniósł skargę do WSA w Gliwicach na przewlekłość postępowania w sprawie. Sąd orzekający nie skoncentrował się w istocie na kwestii dotyczącej rozbieżności interpretacyjnych odnoszących się do pojęcia i stosowania kryterium informacji przetworzonej i szczególnie istotnego interesu publicznego przyjmując w zasadzie tylko kryterium czasowe rozpatrzenia wniosku, uznając, że był on rozpatrywany w sposób przewlekły.

Dodać należy, że organ wykonawczy już w trakcie postępowania udzielił informacji publicznej w zakresie nieprzetworzonym, a przed wydaniem ostatecznego wyroku przekazał pozostałe wnioskowane informacje.

W ocenie organu wykonawczego skarga jest bezzasadna i wpisuje się ona w konsekwentną i stosowaną od bardzo długiego okresu czasu taktykę skarżącego polegającą na składaniu wieloprezedmiotowych skarg na organy gminy w celu ich nękania, udręczania i usiłowania zdeorganizowania pracy tej jednostki samorządowej.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej okoliczności natury prawnej i faktycznej oraz fakt udostępnienia wnioskowanej informacji Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną. Odnośnie istoty skargi należy zacytować stanowisko Wojewody Śląskiego zawarte w piśmie z dnia 10 grudnia 2025 roku znak KOI.1410.305.2025 stanowiącego odpowiedź na skargę ..... w tożsamej sprawie „Co bowiem miałyby rozstrzygać rada w przedmiocie orzeczenia sądowego, które samo w sobie stanowi już rozstrzygnięcie konkretnej sprawy? Co więcej, żaden przepis prawny nie nakłada na radę obowiązku zajmowania stanowisk w sprawach wydanych już rozstrzygnięć sądowno-administracyjnych [...]”. „Zatem próba wyegzekwowania od organu wykonania działań, które nie zostały *expressis verbis* uregulowane w konkretnej normie prawnej jako obowiązek tego organu - jest po prostu bezpodstawne i nielogiczne. Domaganie się od organu kolegialnego, który ma obowiązek obradować przynajmniej raz na kwartał (vide: art. 20 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym) zwoływania sesji rady i każdorazowego podejmowania uchwał, celem zajęcia stanowiska w sprawie każdego pisma, które wpływa do organu, doprowadziłoby w istocie do paraliżu pracy organu stanowiącego gminy i na pewno nie służyłoby celom określonym w art. 227 i 241 Kpa.” Ponadto, zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 1 października 2012r. sygn. II SAB/GI 39/12 „rada gminy jako organ kolegialny jest obowiązana wydawać swoje rozstrzygnięcia w formie uchwał, nie każda jednak sprawa wymaga wydania rozstrzygnięcia w stosunku do każdego pisma do niej kierowanego, złożonego przez osobę trzecią”.

Mnożenie pism, kolejnych skarg, a także ich ponawianie to w istocie od dawna opracowany i konsekwentnie stosowany przez tego skarżącego sposób na obciążanie organów gminy wnioskami lub skargami wyłącznie w celu dezorganizacji pracy organów gminy i ich udręczania. Konsekwencja z jaką wymieniony składa skargi

i szereg innych pism sugerujących działanie w interesie faktycznym i prawnym prowadzą do nieodparcie przeciwnego wniosku, że ich celem jest osiągnięcie zupełnie innego efektu, a to usiłowanie przy użyciu legalnych narzędzi prawnych doprowadzenia do paraliżu pracy organów gminy i ryzyka obniżenia jakości pracy jednostek samorządu terytorialnego. Obecna sytuacja w obszarze ilości, częstotliwości składania wniosków, skarg a także ich ponawiania zagraża już i doprowadzić może do obstrukcji decyzyjnej, w której to organy gminy nie będą w stanie w terminowy i godziwy sposób realizować swoich zadań, których bieżąca realizacja stanowi przecież podstawowe zadanie samorządu. Efekt aktywności skarżącego doszedł już do takiego momentu, w którym zagraża to wprost i bezpośrednio realizacji zadań gminy i obniża jej autorytet w stosunku do wspólnoty samorządowej. Nie może ująć zatem uwagę, że działalność merytoryczna Rady Gminy obciążona jest obecnie znacznym ryzykiem dezorganizacji jej pracy, a poziom i treść składanych skarg i wniosków przez ich autora w absolutnej i zdecydowanej większości nie odpowiadają merytorycznemu celowi i funkcji jakie zostały dla instytucji skarg i wniosków przewidziane w k.p.a.

W tych okolicznościach Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

**Pouczenie:**

Na podstawie art. 229 pkt. 3 w zw z art. 238 § 1 kpa przesłać Skarżącemu uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarówice.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 kpa informuję się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.